

[Aksel Pedersen.]

klagelser rundt omkring fra. Sager, der var blevet taget op og tilbageregnet, viste, at de nu kom af med en betydelig større skat, og når jeg siger betydelig, så var det i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover i mange tilfælde. I erkendelse af det gjorde skatteministeren det den 11. februar 1976, at han udsendte en tilbagekaldelse med hensyn til den virkning, cirkulæret skulle have haft på de allerede indgåede handler, sådan at virkningen kun skulle være fra den 11. februar og fremover. Jeg nævner det bare. Jeg synes heller ikke, vi kan opnå meget ved at tærskle mere langhalm på det.

Jeg vil derfra gå over til en anden ting, som ministeren sagde, nemlig at det ville være erhvervsfremmende, om man kunne få generationsskiftet til at foregå på en rimelig måde. Jeg må også nok have lov at sige, at i de forhandlinger, vi har haft, har vi egentlig ikke været uenige om sigtet fra nogen af siderne om, hvad det var, vi ville. Vi ville have generationsskiftet til at fungere på en måde, som ville gavne den eksport- og den erhvervsfremmende virkning, som man ville have frem. Vi har været enige herom, vi har blot ikke kunnet blive enige om, hvordan vi kunne klare de problemer.

Jeg kan heller ikke lade være med, lige inden jeg går i gang med det, jeg egentlig ville sige, at nævne, at hr. Kampmann syntes, vi kun skulle være kommet med en ændring vedrørende generationsskiftet. Det er korrekt, at det ville have opfyldt betingelserne på en bedre måde. Men vi må også erkende, at alt, hvad vi har lavet indtil dato, er noget, som tiden enten vil løbe forbi på den måde, at det bliver for dårligt eller for godt i forhold til tiden, og derfor var det afgørende for os i den situation, når der nu skulle rettes ved tingene, at få en lov gennemført, som var i stand til at følge tiden på en rimelig måde. Derfor valgte vi at fremsætte det lovforslag, som jeg nu skal komme ind på.

Som sagt, den svaghed, der har været ved de hidtil fremsatte forslag, var, at de ikke tog hensyn til den skiftende pengeforringelse, der fandt sted. I forliget mellem venstre og socialdemokratiet var der indskudt nogle faste procenter, og de procenter var vi, allerede dengang vi indgik forliget, klar over kun for en ganske kort tid ville

kunne løse op for det stop, der var i generationsskiftet, men det var afgørende at få noget til at ske sidste forår, og derfor måtte vi til sidst indgå på de betingelser, som vi altså slog til på.

Jeg kan ikke lade være med at nævne, at venstres gamle forslag med rentesrenteprincippet jo ville have løst problemet på en anden måde. De korte handler, altså dem, hvor man havde spekulationshensigt, ville ingen særlig hjælp have fået af det, hvormod de, der havde siddet lang tid, ville få en væsentlig hjælp af det forslag.

Når vi nu fremsætter vore forslag, så har det især to begrundelser. Vi har fundet, mener vi, en faktor, der kan køre med de forskellige pengegraduationer, og samtidig har vi dermed kunnet få et middeltal frem, som kan bruges i de enkelte vurderingskredse. Jeg beklager, at der har indsneget sig en fejl i beskrivelsen. Det ene sted står der skyldrådsreds, og det andet sted står der vurderingskreds, vi har altså ment vurderingskredse. Jeg forstod på skatteministeren, at han ikke mener, det kan lade sig gennemføre, og det er selvfølgelig noget af det, der kan snakkes om. Ved at tage indekset for de enkelte kredse var vi også i stand til at løse op for den forskel, der var i udgangspunktet i 1965 i de vestjyske og nordjyske egne i forhold til landet som helhed.

Vi har også sagt, at man kunne bruge indekset for forskellige ejendomsgrupper, det vil altså sige fabriksejendomme, landejendomme under 10 ha, landejendomme mellem 10 og 60 ha. Så har vi gruppebetegnelser for de enkelte og kan derfor finde frem til indekstal, som kan bruges på hver enkelt ejendomsgruppe. I forslaget har vi taget det, vi kalder ubebyggede grunde, ud og sagt, at de skal beregnes efter indekset for landbrugsejendomme i gruppen 0-10 ha.

De radikales forslag bygger på pristallet, men jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg synes ikke, ejendomspriser har meget at gøre med kaffe, biografbilletter og tøj, og hvad der i øvrigt går ind i pristallet. En indekspris, som følger ejendommene, må kunne give balance, og tallet, vi arbejder med, kan bruges til år 3000, om det skal være.

Man kunne tage den private bolig, som hr. Bernhard Baunsgaard foreslår, ud og så lave en vurdering uden denne for at lige-